

A Spirituális Sátánizmus helye a Sátánista
halmazban.

írta: Nubemhet ♀

2014.

Mind jól tudjuk, hogy általánosságban véve a Sátánizmus egy nagy halmaz, amely többféle irányzattal rendelkezik. Joggal adódik a kérdés, hogy mi az, amivel a Spirituális Sátánizmus kilóg ebből a halmazból, mi az, amitől „különb”, mint a többi.

Kezdjük ott, hogy mi is az a vallás. A religion, vagyis religare jelentése egyesülés, ahogy a Yogának is. Ez az egyesülés az Istenné válást jelenti, a lélek női és férfi aspektusának az egyesítését. A Yoga 8 rétű Nemes ösvénye (Asana, Pranayama, Dhyana, Mantra, Yantra, Mudra, Bhandha, Maithuna) vezet ehhez az Egyesüléshez. Ebből következik, hogy minden vallás, ami nem a 8 Rétű Nemes Ösvényre, vagy Arya útra épül nem is vallás, hanem egyszerű ideológia, ami vagy foglalkozik a metafizikával, vagy nem. Ebből adódóan egyértelmű, hogy miért lóg ki a sorból a Spirituális Sátánizmus. Ez az egyetlen, igaz ősi vallás, amely joggal viseli a vallás nevet, hiszen megtestesít mindent, ami szükséges az emberi lélek Istenné alakításához és minden szempontból történő tökéletesítéséhez.

Az ateista Sátánizmussal ellentétben (Lavey féle), mi Sátánt valós lényként kezeljük, akinek egyáltalán nincs negatív vonzata, Ő nem a héber eredetű „ellenség”, hanem nevének egy jóval régebbi, szanszkrit jelentését értjük rajta. Ő a sumér isten Éa, másnéven Enki „A Föld Ura”, persze csak többek között; hiszen egy olyan Istenről van itt szó, aki az összes pogány pantheonban fellelhető, többféle formában. A keleti világ a torzulások ellenére máig is tele van Sátáni anagrammákkal: Sanat Kumura, a Kundalini Yoga legszentebb mantrái: Satanama, Sat Nam stb... India északkeleti részén van egy Satana nevű város. Az eredeti indiai vallás neve Sanatana Dharma (a maira egyáltalán nem hasonlít), ezeket a példákat persze még kedvemre folytathatnám, de ehhez egy újabb PDF fájlt kellene készíteni.

Ha nagyon egyszerűen szeretnék fogalmazni, mondhatnám úgy, hogy a Spirituális Sátánizmus (innentől SS) egy gyűjtőnév a pogány praktikákra és ősi bölcsességekre, az igaz, eredeti Istenekre, akiknek már a jóval előttünk élő

kultúrák és generációk is hatalmas tisztelettel adóztak. Ennek fényében teljességgel biztosak lehetünk abban, hogy ez a vallás merőben eltér a többi Sátánista irányzattól. Nincs köze sem a média által közvetített gondolatmintához, sem a YHVH által propagált ellenséghez, amelynek egyik fő feladata növelni az emberek fejében tévesen élő „jó,” és „rossz,” kontrasztját.

Mikor SS-ről beszélünk, véletlenül sem egy fősodrású ezoterikus irányzatról van szó, ugyanis nálunk a fizikai élet pontosan ugyanolyan fontos, mint a lelki. Az SS-t követő emberek nagyon is a földön járnak, csupán életük és lelki fejlődésük tökéletesítésének érdekében a lehető legnagyobb mértékben igyekeznek összehangolni a kettőt. Ez a materializmus és spiritualizmus tökéletes szintézise, az élet kvintesszenciája.

Ebből adódóan biztatunk minden követőt és érdeklődőt a racionális, és empirikus módon történő információszerezésre, mivel mindkettő szükséges az egyén fejlődésének érdekében. Nem ítélnék el semmilyen információt, főleg nem a tudományt, hiszen tudjuk jól, hogy minden „paranormális,” jelenségnek van tudományos magyarázata. Elvégre a gravitáció is létezett még azelőtt is, hogy leírták volna számokkal a működését. Már csak kulturális szempontból is evidenciák tömkelege áll az érdeklődő ember rendelkezésére, és most csak arról beszélek, ami az SS realitását támasztja alá. Persze ez még csak racionális megismerés. Hiába próbálnánk mi, az SS terjesztői „észt önteni,” az emberek fejébe, az empirikus ismereteket nem lehet átadni, amíg nem tart ott a tudomány, hogy feltérképezze átláthatóan azt a területet, amit eddig csak a spekulatív metafizika vizsgált. Mi hiába számolunk be a meditációk során szerzett tapasztalatokról; ha nem nyitnak az emberek ebbe az irányba, akkor nem juthatnak ismeretekhez empirikus úton. Mindezekkel szemben igenis elfogadjuk más emberek álláspontját, és nem erőltetjük rá a mi igazunkat senkire. A gond csak az, hogy ezt semmibe véve próbálják ránk erőltetni a negatív jelzőt azok, akik sem racionális, sem tapasztalati úton nem hajlandóak tudakozódni. Mégis milyen joggal kritizálnak, de legfőképp milyen alapon mondanak véleményt az ilyen emberek?!

A legalapvetőbb, ami a kezdetektől átkarol mindent, ami valaha létezett és létezni fog: a természet. Úgy gondolom, hogy az SS-t ezzel lehet a legjobban jellemezni. A természet rendjében viszont nem az általunk megszokott és betanult módon van jelen a cselekedetek rendekbe sorolása, ebből adódóan az egy történelemből kifolyó, okkal történő események megszokott kategorizálása teljességgel pontatlan. A két legfőbb kategória pedig általában a „jó,” és a „rossz,”.

A tudatlanok előszeretettel igyekeznek feltüntetni az SS-t rosszként, és megpróbálják összefüggésbe hozni a lehető legnegatívabb vonzalmakkal; követőit pedig állatáldozásra és kínzásra izguló agybeteg fekete ruhás fazonokkal azonosítják. Minderre ráhúzzák, hogy Sátán a YHVH ellenpólusa, melyben jahve alakítja a jó zsarut, Sátán pedig a rosszat. No, ajánlom erősen minden ember számára, aki az előbb említett baromságot beveszi, hogy lessen bele a biblia nevezetű akció-horror-pornó- mazochista regénybe, utána gondolkozzon el még egyszer a jó és rossz szerepkörén.

A jó és rossz fogalma teljességgel beleivódott az ember életébe, ámbár sajnos helytelenül. Ami halálos hiba, hogy az ember jó akar lenni, de mindezzel helytelenül próbálkozik. A jóságot a sok maszlagnak köszönhetően a többség az ártatlansággal, gyengédséggel, szenteskedéssel hozza összefüggésbe. Azon az elven van, hogy ha nem árt senkinek, ő jó, és ezért majd ajándékba elnyeri a halhatatlanságot, amire egy rajta teljességgel kívülálló személy kezéből áhítozik. Ennél az egyénnél a fejlődni akarás, vagy bármiféle harci ösztön teljességgel diszfunkciális, még ha meg is mozdít néha valamit, tetteinek minősége a padlót veri.

Erre persze kapásból jön az ellenpólus, a rossz fogalma, ami szintén tévesen él az emberekben. Vegyük például a pusztítást: elgondolkodtató, hogy ha a pusztítás címszó alatt pl. egy ragadozó megöli a zsákmányát, joggal mondhatja-e rá valaki, hogy ő rossz, vagy ezzel rosszat cselekedett? A vadásznak kell az élelem, rászolgált, hiszen küzdött azért, hogy elejthesse a vadat. Viszont

mindezek ellenére senkit sem kényszerít a természet önmegadásra. Ha a préda lassú volt és gyenge, önnön hibájából vált áldozattá. Ez egy építő folyamat, amely az emberek világában is hasonlóképp zajlik.

Szerinted a természetet érdekli, hogy ki mi okból esetlen? Nem! Ez a természetes kiválasztódás, ami a kezdetek óta mozgatja az élővilágot, a gyenge elesik, az erős megmarad! Ha most ezt az írást olvasod, valószínűleg senki sem köti meg a kezéd, hogy tovább kutass a témában, és az ősi praktikákat használva megtegyél mindent, mind a materiális, mind a spirituális fejlődés érdekében, és te magad is erősebbé válhass. Ha bármilyen okból kifolyólag nem teszed, hát magadra vess! Minél több a préda, annál gazdagabb a vadász; az pedig csakis rajtad áll, hogy melyik kategóriát tarkítod. Ez az egyetlen körforgás jellemző az élet bármely területére, és az SS vallja, hogy a spiritualitással sincs ez másképp. Kitartó munkával lehet csak célokat elérni, ha pedig nem teszünk meg minden tőlünk telhetőt, akkor fölösleges megkérdőjelezni jelenlegi helyzetünket, mert a túl kényelmes és lusta embert csak a bukás kíséri, ami aztán egyre lejjebb és lejjebb visz a lejtőn. Ez a folyamatos körforgás, az „Ördögi Kör”, ami valójában a természet törvénye, és a kiválasztódás.

Van ám egy másik közkedvelt alternatíva, amely szerint a jó és a rossz fogalma egyáltalán nem létezik. Ez az a népszerű, szofista hozzáállás, amivel könnyen demoralizálni lehet a társadalmakat, és tönkretenni az összetartó erejüket. Nem véletlenül van annyi spirituális titulus, ami a jóságra vonatkozik: Nemes/Arya, Agahto Daemon, Nagy Lélek, Megváltó stb. Emiatt a felfogás miatt nem viszi semmire a legtöbb okkultista, aki leragad a Crowley féle ezoterikus judeo-keresztény mosléknál. A saját gyengeségüket, lustaságukat és hibáikat azzal mentik fel, hogy nincs jó és rossz, a Sátánizmus a „szabadságról, az egyénről”, szól, szabad akaratom van, azt teszek amit akarok stb... Gondolom mindenki számára érthető, hogy ez miért abszurd.

Hogy elkerüljük a további hibás tévképzeteket a jó és rossz fogalmáról, tisztázzuk, hogy mi is a „jó”, igazából. Tehát, az SS szerint minden jó, ami a

Dharmára alapszik. Így minden cselekedet, ami a Dharmát érvényre juttatja, szükségszerűen jó! Ha a Dharmát érvényre juttatod a saját életedben, tehát spirituálisan fejlődsz, annak az az eredménye, hogy tökéletesedsz, kiteljesedsz, és Istenné válsz. Ha egy közösség erre épül, ugyanolyan formában tökéletesedik. Ha egy civilizáció a Dharmán alapszik, akkor az egyenlő a Földi Paradicsommal. Ilyen volt a Harmadik Birodalom is többek között, melyben az emberek leírhatatlanul boldogok voltak, hogy egy progresszív, jóságra épülő közösség tagjai lehettek, ahol elérhették (volna) a csillagokat is. Itt most pontosan az Istenné válás intézményesítéséről van szó. Hasonlítsd csak össze ezt a lehetőséget, és a spiritualitástól megfosztott világot. Hogyan tudnád azt mondani, hogy egyik sem jó, vagy rossz?!

Ha mindenáron be akarjuk határolni a cselekedeteinket, a természet folytonos körforgását kell alapul vennünk, melybe beletartozik az építés és a pusztítás is. Például ha egy állat elpusztul, vagy egy fa kidől akkor az egy másik „rétegnek,, fog építő jelleget nyújtani. Akár ha csak egy lélegzetvételt nézünk, már ott is a sejtek pusztulnak és épülnek is egyaránt. Ez az önfenntartó folyamat, amibe beletartozik az állandó építés és rombolás, ez a legősibb szabályosság, a természet egyetlen törvénye.

Pont annyira van helye a pusztításnak, mint az építésnek. Egyensúlyban kell őket tartani. A szükségtelen, céltalan építkezés pedig pont annyira haszontalan és veszélyes, mint a felesleges, ok nélküli pusztítás. Mi, Spirituális Sátánisták, igyekszünk megtalálni az életünkben az arany középutat, amikor építeni kell, építünk; amikor pusztítani kell, pusztítunk (félreértés ne essék, elítéljük az illegalitást, és igenis betartjuk a törvényeket). Soha nem teszünk semmit ok nélkül! A lényeg, hogy előretekintően kell cselekedni. A természet rendjére/törvényeire, valamint tényekre alapozzuk az életünket. Ha jót tesznek velünk, megháláljuk. Ha keresztbe tesznek, ahhoz mérten veszünk igazságtételt. Kerüljük a fölösleges, időpocsékló tevékenységeket, és ez az a mozgatóerő, ami előre visz. Ez a történésekhez való reális viszonylat cselekvéseinek megnyilvánulása.

Nem véletlenül írtam még az elején, hogy a Sátánizmus halmazából kilóg az SS, mivel ez pusztán a természetre és törvényeire alapoz mindent. Más törvény nincs, legalábbis a mi vallásunkban. Kár, hogy a legtöbb ember nem olvas utána ennek, mielőtt véleményt formál.

Tehát a Spirituális Sátánizmus maga a pogány kultuszok összessége, a legtisztább formájában. Nem csak egy metafizikai rendszer, hanem tudomány, művészet, államelmélet stb stb... Persze csakis a természet törvényeire és tényekre alapozó állami berendezkedést értem ez alatt. Művészetre ez szintén igaz, a leggyönyörűbb alkotások (legyen az festmény vagy szobor, épület, zene) mind tartalmazzák a természetre jellemző arany arányosságot. Da Vinci ezt nagyon frappánsan és egyszerűen megfogalmazta: „A művészet a természet utánzása,,.

Nincsenek semmiféle dogmák, mindenki a saját individuális útján indul el, mi csupán segítjük egymást azzal, hogy tapasztalatainkat megosztjuk lehetőségeink szerint. Az információk folyamatosan frissülnek, ahogy egyre több tudást szerzünk. Sátán ellenzi mindenféle információ visszatartását. A lényeg és a legfőbb hatalom pedig pont a tudás, valamint a gyakorlatban történő alkalmazása. Mindezek ellenére a követőnek semmit sem kell tényként elfogadnia, amíg saját bőrén, saját szemszögéből meg nem tapasztalta annak valódiságát. A kíváncsiságot, és a megkérdőjelezést az egyik legbecsesebb emberi erénynek tartjuk, mivel a szellemi fejlődésnek ez a motorja. Nem véletlen, hogy Platón is ebből eredezteti a filozófiát.

A Spirituális Sátánizmusnak hála, rendkívül intenzív tapasztalatokat szerzünk, és szerezhethet bárki, aki rászánja az időt, hogy mélyebben beleássa magát. Ezt egyszerűen nem lehet mihez hasonlítani. Egy teljesen új világ nyílik meg az ember előtt, és ha fejlődik, idővel éne teljességgel tökéletesedhet, valamint kitartó munkával elérheti a legszentebb állapotot, az Isteni Léte. Ez a legnagyobb áldás, ami valaha érte az emberiséget. De ezeket viszont hiába írom le egy kívülállónak, amíg nem tapasztalja meg saját maga, nem értheti;

valamint nem is teljes értékű információ a magyarázat, ha valamit empirikusan kell megismerni, márpedig a Spirituális Sztánizmust nem lehet másképp, ha autentikus tudást akarunk.

Éljen Sztán! Éljen a Duat minden Hatalmas Istene!